

[Udenrigsministeren.]

understreget disse vanskeligheder og anmodet om at måtte få en nedsættelse af importafgifterne i Tyskland.

Endelig skal jeg oplyse om fjerkræeksporten til Tyskland, at her er eksportmængden nogenlunde som hidtil, men også her er der tale om en lavere pris og dermed om et ringere økonomisk resultat.

Jeg skal endelig for fuldstændigheds skyld, da det ærede medlem har bedt derom, oplyse, at for suppehøns har der efter dansk anmodning fundet en særlig nedsættelse af slusepriserne sted i forhold til slusepriserne for andet fjerkræ, hvilket har betydning for den danske eksport.

Det ærede medlem hr. Morten Lange gjorde også nogle bemærkninger om landbrugsstilling i tilfælde af medlemskab af fællesmarkedet, og det er formentlig rigtigt, som fremhævet af det ærede medlem, at dansk landbrugs problemer ikke vil blive løst, sådan som mange mennesker her i landet går rundt og tror, ved en tilslutning til fællesmarkedet. De restriktioner, som vil gælde i alt fald i overgangsperioden, vil ikke gøre det muligt for dansk landbrug at få det fulde udbytte inden for fællesskabet af den større konkurrenceevne, som vi rent faktisk har i dansk landbrug. Man kan nok sige, at der i det lange løb, særlig efter overgangsperiodens udløb, skulle være gode muligheder for, at dansk landbrug kan få en placering på det europæiske marked, der svarer til vor konkurrencedygtighed og den højere effektivitet, men forvente, at vi skulle få nogen større gevinst i tilfælde af medlemskab, tror jeg ikke man skal. Derimod kan der være grund til at understrege, at de alvorlige problemer for landbrugseksporten, vi har i øjeblikket, skulle falde væk i det øjeblik, vi bliver medlem af fællesskabet, i hvert fald i forhold til vort hovedmarked i fællesskabet, Tyskland, og det er en væsentlig del af den samlede landbrugseksport, der går dertil. Jeg tror, man må regne med, at Danmark i tilfælde af, at vi stod uden for et europæisk fællesskab, som

omfattede både Tyskland og England, ville komme til at opleve en ganske betydelig nedgang i sin landbrugseksport. Man behøver blot at minde om, at 80-90 pct. af vor landbrugseksport går til England og de nuværende medlemslande i fællesskabet, og en væsentlig nedgang i vor landbrugseksport vil ikke blot være ubehagelig for dem, det direkte går ud over; det vil være af væsentlig betydning for hele vor valutariske situation og dermed for mulighed for at opretholde beskæftigelse og produktion i Danmark også i industrien.

Det ærede medlem hr. Morten Lange spurgte dernæst, hvorledes Danmark ville stille sig til fællesskabet, hvis Sverige ikke opnår en løsning. Jeg tror, det er vanskeligt at kaste sig ind i vurderinger af hypotetiske situationer. Jeg tror, jeg må indskrænke mig til at sige, at det hele tiden har været den danske regerings opfattelse — og jeg har forstået, at partierne her i det høje ting er enige heri — at vi må tilstræbe, at de andre nordiske lande får løsninger på deres forhold til fællesmarkedet, som de selv finder tilfredsstillende, og regeringen er fortsat indstillet på i videst muligt omfang at lade sig vejlede i sine forhandlinger med fællesmarkedet af hensynet til samhørigheden inden for Norden.

Det ærede medlem spurgte, om vi havde en klar alternativ politik i tilfælde af, at Storbritanniens forhandlinger med fællesmarkedet brød sammen. Nu deler jeg bestemt ikke det ærede medlems opfattelse af, at der skulle være nogen stor sandsynlighed herfor. Tværtimod går de oplysninger, der foreligger, ud på, at forhandlingerne nu føres imellem England og de seks på kraft, og at der på begge sider er en optimistisk forventning om, at man skulle kunne nå til et positivt resultat. Men skulle det endelig gå sådan, at forhandlingerne mellem England og fællesmarkedet bryder sammen, ville det dog være helt umuligt i dag at forsøge på at formulere den politik, vi skulle føre, idet vore muligheder ville være fuldstændig bestemt af,